

Miquel Iceta. Viceprimer secretari i portaveu del PSC

<http://www.iceta.org/blog.htm>

«Valoro la fidelitat del lector»

SAÛL GORDILLO

● — Des de quan té bloc i per què el va obrir?

— «Vaig obrir-lo el 31 d'agost de 2003 per comentar diàriament la campanya de les eleccions al Parlament de Catalunya. Ja tenia web des del 1997.»

— Amb quina periodicitat l'actualitza?

— «Quan el vaig obrir i fins a finals de desembre d'aquell any, l'actualitzava diàriament; ara, setmanalment. Li dedico sis hores per setmana, que inclouen el temps dedicat a respondre el correu electrònic que genera.»

— Què trobarà el lector al seu bloc?

— «Fonamentalment qüestions relatives a l'actualitat política catalana; també hi trobarà referències a la política espanyola i europea, i alguna reflexió de caire més personal.»

— Admet comentaris dels lectors?

— «No, però habitualment recullo en els meus *post* comentaris o referències a textos o suggeriments dels lectors.»

— No creu que es limita una de les potencialitats dels blocs?

— «Depèn. Jo prefereixo l'intercanvi i la bidireccionalitat amb els visitants que m'aporten idees, crítiques o propostes. Els contesto tots. Dels insults, passo.»

— Explica tot el que vol al seu bloc o s'autocensura?

— «Tot i que sóc portaveu d'un partit i molta gent utilitza el meu bloc com a referència oficial, també hi ha molt de visió pròpia. No trobareu en el bloc missatges *xifrats* o *críptics*. Valoro molt la fidelitat dels lectors i el sentit pràctic i útil dels meus *post*. Per això, malgrat la dificultat d'escriure cada

setmana un *post* amb referències i documents, no fallo. S'ho mereixen.»

— Com veu l'univers de blocs polítics de parla catalana?

— «El PSC ha consolidat una presència a la xarxa i en xarxa de gran activitat que comparteix força continguts a través de diverses fórmules de sindicació. Diuen que el PSC és el partit amb més blocs a la xarxa espanyola..., però el que és important per a nosaltres és l'acció política constant a través de la xarxa i dels seus instruments. Espero també que, a poc a poc, anem travant xarxes més transversals en el conjunt

de l'esquerra que desbordin les fronteres de partit. Hem de construir un activisme en xarxa i transversal de l'esquerra catalanista.»

— Si disposés de més temps per al seu bloc, què hi faria?

— «Escriure més sovint, incorporar-hi més referències i estar més al cas del debat progressista mundial.»

— Recomanim cinc blocs d'altres polítics.

— «Diria Dominique Strauss-Kahn (<http://dsk.typepad.com/dsk>), un exemple francès a seguir; Josep Maria Àlvarez (<http://www.josepmariaalvarez.org/blog>), un sindicalista; Eduardo Madina (<http://molinospapel.blogspot.com>), un jove amb futur; Jéssica Filloi (<http://chesi.redprogre-sista.net>), activista de les més preparades, i Ramon Bassas (<http://ramonbas-sas.blogspot.com>), blocaire mataroní. I més enllà dels polítics, trobo imprescindibles els blocs de Juan Varela (<http://periodistas21.blogspot.com>), Ignacio Escolar (<http://www.escolar.net>) i Juan Freire (<http://nomada.blogs.com/jfreire>).»

Ernest Benach. President del Parlament de Catalunya

<http://benach.blocsesquerra.cat/>

«La 'bloquesfera' creix»

S.G.

● — Des de quan té bloc i per què el va obrir?

— «Vaig començar-lo pels comicis del 2003, en forma de diari de campanya. Després, en ser escollit president del Parlament i obrir un apartat en el web del Parlament, en primera instància hi vam incorporar un apartat titulat Pensament Obert, una mena de bloc bastant intemporal i que barrejava crònica i opinió. Més tard va esdevenir Bloc del President.»

— Amb quina periodicitat l'actualitza?

— «Hi ha hagut èpoques de tot. Des d'un cop a la setmana fins a dos cops per setmana, i ara, que intento fer-ho cada dia. Com a mínim m'he proposat cinc dies per setmana.»

— Què trobarà el lector al seu bloc?

— «De tot. Molta reflexió personal, sobretot de coses que em passen. Ara també hi incorporo el discurs polític.»

— Admet comentaris?

— «Al bloc que utilitzava a Presidència, no. Tanmateix, hi havia un apartat per adreçar preguntes i consultes. En el bloc que hem fet per a la campanya, sí que accepto comentaris.»

— Quines satisfaccions n'obté? Hi veu algun risc?

— «La satisfacció principal és constatar la participació dels lectors. Les opinions sempre són interessants, així com les aportacions. I de riscos en donar veu al lector, n'hi ha, però sempre són relatius. Depèn de la maduresa de tots plegats. Penso que, efectivament, la potencialitat dels blocs depèn de qui els escriu i de qui els llegeix. En el cas de webs institucionals com la del

Parlament, és difícil encaixar-ho bé. No dic que sigui impossible i, certament, m'agradaria trobar la fórmula.»

— Explica tot el que vol al seu bloc o s'autocensura?

— «Entre explicar tot allò que vols i l'autocensura, hi ha un món. Lògicament, quan ho faig com a president, haig d'actuar de manera institucional. Però no pas perquè faci un bloc. Senzillament perquè ho faig així sempre. En un bloc més personal, penso que la creativitat hi ha de tenir un paper més important.»

— Com veu l'univers de blocs polítics de parla catalana?

— «Creixent. És imparable i, com diu la dita, a la taula del Bernat, qui no hi és, no hi és comptat. També és cert que encara cal tenir una mica de paciència. No podem demanar canvis de mentalitat, de xip, de costums, de tot alhora.»

— Si disposés de més temps, què hi faria?

— «Escriure més sovint, allargar-me més en els textos, elaborar-los més i posar-hi més referències i enllaços.»

— Recomanim cinc blocs d'altres polítics.

— «És obligat i de referència el del Miquel Iceta. També m'agrada pel seu rigor el bloc de l'Oriol Amorós (<http://blocs.mesvilaweb.cat/bloc/6305>). I d'altres polítics que són de referència pel que representen. Lògicament, no em perdo mai què diuen el Carod i el Puigcercós. També en miro molts d'altres. El Campanaret (<http://blocs.mesvilaweb.cat/ggort>) és sempre cita obligada, com ho és el del Saül Gordillo, l'Eduard Vallory (<http://eduardvallory.blogspot.com>)... La llista seria interminable.»

mitzar un altre de menys institucional i de campanya. Joan Puigcercós, tàndem de Carod, escriu setmanalment un quadern molt seguit per l'univers independentista a la xarxa, especialment de les JERC. ERC ha atrapat el PSC en dinamisme. Els socialistes tenen un conseller, Xavier Sabaté, de Governació; alcaldes de ciutats importants i força diputats —ara candidats— amb pàgines per-

sonals a Internet, a part d'unes joventuts (JSC) molt animades.

El proselitisme domina en el món dels blocs, però entre el mig miler d'autors de blocs polítics dels Països Catalans hi ha agradables excepcions. Pàgines escrites amb qualitat i enginy, gens sectàries i addictives.

És habitual llegir com un polític polemítza amb un altre a través dels diaris personals i veure com

els ciutadans aprofiten la proximitat i facilitat per comunicar-se amb els electes deixant comentaris llegibles o enviant-los correus més discrets. Els blocs trenquen barreres i fan més fàcil i permeable la relació polític-ciudadà.

Els cinc polítics que apareixen entrevistats en aquest reportatge —un per cada gran partit— i Benach com a representant dels quaderns més institucionals, són

AQUESTA CAMPANYA ELECTORAL NO S'ENTENDRIA MEDIÀTICAMENT SENSE EL PAPER DELS BLOCS POLÍTICS NI DELS VÍDEOS QUE ES DIFONEN A TRAVÉS D'INTERNET

només un exemple de la riquesa de l'univers de blocs catalans.

Els blocs han revolucionat Internet. Prolifera a una velocitat de vertigen i ja s'han convertit en una eina imprescindible en aquesta societat del segle XXI dominada per la informació. Són un autèntic fenomen a la xarxa, que ha passat de ser una gran biblioteca a convertir-se en una gran conversa. Afavoreixen la co-